

forhenværende Minister er misfornøjet med, at Regeringen ikke vilde fortsætte ad den provisoriske Vej. Han har nu saa stærkt som muligt søgt at vægge den højtærede Krigsminister til at staffe sig artilleristiske Rødre ad provisorisk Vej, hvis han ikke kan faa dem med det Gode, og det ærede Medlem er jo gaaet saa vidt, at han ogsaa ligefrem har bebrejdet Marineministeren, at han ikke ogsaa var kommen med en saadan lille provisorisk Tingest, som det ærede Medlem kunde glæde sig ved og have i Udsigt ogsaa for Marinens Vedkommende. Jeg er overbevist om, at den Side i Højre, som det ærede Medlem tilhører, vil intet hellere ønske, end at Provisorismen maa vedblive at brede sig over forskellige andre Lovgivningsomraader. Det kan jo være ret interessant at se, hvad Fremtiden vil bringe, om det ærede Medlem efter at være kommet ud af Regeringen vil kunne skabe en saadan Strøm i Landet, at Provisorismen skal være først og sidst. Det ærede Medlem talte noget om Forlig, men det var en egen Slags Forlig; han vilde være med til. Det var af den Slags, hvor man forlanger, at Modparten skal give tabt og i det væsentlige bøje sig; og navnlig i disse Spørgsmaal, Befæstningsagen, forlanger det ærede Medlem sikkert nok, at man skal bøje sig for hans Overbevisning. Nu saa vi at se, hvor mange det ærede Medlem faar til at bøje sig. Jeg har ingen Tro til den Magt, det ærede Medlem endnu tror sig i Besiddelse af; men det er et interessant Fænomen at se den ærede Rigsdagsmand, straks efter at han er kommen ud af Ministeriet stadig flaa til Lyd for den Tankegang, at Provisorismen maa brede sig saavel over Krigsministeriets som Marineministeriets Budget, indtil det hele er ordnet paa en Maade, der er overensstemmende med det ærede Medlems Tankegang. Det ærede Medlem faar næppe Forligspolitikken søt paa det Grundlag. Vil det ærede Medlem fortsætte sine Bestræbelser i den Henseende, skal han ikke henvende sig til det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) eller mig og mine Meningsfæller, men gaa andre Steder hen. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

L. Larsen: Stant vi nu paa 5te Dag behandle Finansloven, forekommer det mig,

at man egentlig ikke kan sige, at Forhandlingen har tabt sin Interesse, og nu har jo det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem, der sidst talte, vakt Interesse paa ny, om jeg saa maa sige, i forskellige Retninger, ogsaa i Retninger, som maaste ikke strengt taget kunne siges at høre hjemme ved Finanslovens 1ste Behandling. Det er nu ikke min Sag at kritisiere det videre, jeg vil kun sige, at det er overordentlig interessant og for Resten for mit Vedkommende en Nydelise at høre det ærede Medlem tale. Han forstaar med en saadan Gæthed og Behændighed at føre sine Argumenter frem her, at man maa yde ham en vis Anerkendelse. Men jeg kan ikke andet end som en gammel Ven — undskyld, jeg bruger dette Udtryk — sige ham, at det forekommer mig at være mindre heldigt, naar han særlig lægger an paa her og har sin Styrke i at fremhæve, hvad den og den af hans tidligere Meningsfæller har sagt til den og den Tid om det ene og det andet, og navnlig har han i Dag, som vi have hørt, haft en særlig Fortærlighed for det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), til andre Tider har han ogsaa haft en saadan Fortærlighed for det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Verg). Det bliver nu de Herrers Sag selv at udtale sig om, hvad han har sagt i den Henseende, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem egentlig gæmmer det, man kalder Hensire udadtil, ved at fremdrage meget af den Slags. Der er jo ogsaa kommet et andet meget interessant Foredrag frem her i Dag fra den foregaaende Kultusminister, det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius), men jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Taler i hans Opfattelse af det Foredrag. Jeg er tilbøjelig til at anerkende det i langt højere Grad end han. Jeg synes, at det var noget af det mest logiske, konsekvente og klare, og jeg kan gerne sige noget af det sandeste, der er fremkommet fra den Side, langt mere end vi ere vant til. Jeg vil kun i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Storeheddinge udtalte, sige, at naar der er nogen Klarhed om, hvor egentlig Skylden er for de provisoriske Tilstande her i Landet, og naar navnlig det ærede Medlem var tilbøjelig til at have den Mening, som han dog ikke saa stærkt pointerede, men som man saa tit har hørt, at det var oprindelig Parlamen-